

Vánoce 2020 (Jiří Palán)

*Zkuste si představit, jaké by to byly Vánoce
bez předvánočního shonu a zmatku
Vánoce bez lítání po ochodech
Vánoce bez dárků
Zkuste si představit, jaké by to byly Vánoce
bez atmosféry vánočních trhů
Vánoce bez svařeného vína a grogu
pod opět rozsvíceným obecním stromem
Vánoce bez pečení vánočního cukroví
Vánoce bez zpěvu koled
Vánoce lapající po dechu jak kapři v kádích
Vánoce bez Ryby
Vánoce bez návštěv blízkých i vzdálených
Vánoce bez Půlnoční
Nebo otevřete oči a nepředstavujte si nic
Takové jsou Vánoce ty letošní
Vánoce v korona- roce
2020 po narození Spasitele
Kdy Bůh sám nezůstal
v bezpečné karanténě nebes
nedodržel bezpečnou
vzdálenost od nás hříšných lidí
Ale ze své Tváře roušku sňal
ten temný závoj mlčení
tkaný anděly ze vzdálených souhvězdí
A sestoupil za námi dolů
Do našich nemocnic
bolesti zmatků
samoty domovů
splínů plínek
a vin -
to vše na sebe vzal
Aby v tom s námi byl
jako Bůh a člověk
i v tomto čase
Radujme se
Veselme se*

VÁNOČNÍ SBOROVÝ DOPIS

Českobratrské církve evangelické
v Huslenkách



2020

„Hle dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel
(to je s námi Bůh).“
Izajáš 7,14

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

„To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel“, píše evangelista Matouš v úvodním vyprávění své knihy. A nás tím hned na začátek trochu zmate. My totiž dobře víme, že ten z panny narozený Syn se jmenuje Ježíš. A máme v tom teď zmatek. Je to v Betlémě narozené děťátko Ježíš, nebo Immanuel?

Obojí! Jen o verš dříve v Matoušově evangeliu čteme: *„Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku, neboť co v ní bylo počato, je z Duchu svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“* Jméno toho dítěte vymyslel Bůh. A přes anděla ho Josefovi sděluje: *dáš mu jméno Ježíš*. To znamená „Zachránce“. Aby bylo hned od počátku jasné, proč ten narozený do tohoto světa přichází. Aby se v něm stal záchranou, pomocí a spásou.

Immanuel je oproti tomu spíš titul, než jméno. V překladu znamená **„Bůh s námi.“** Aby bylo hned od počátku jasné, kým vlastně to dítě Josefa a Marie je: Bohem, který je v tomto světě s námi. A to je také hlavní zvěst a smysl celých Vánoc: **Bůh je s námi. S námi v tomto světě a čase. Již nám narodil se. Radujme se, veselme se!**

Možná nám ale zrovna ty letošní Vánoce přijdou poněkud zvláštní. Skoro by se chtělo s klasikem říci: *„Tento způsob Vánoc zdá se mi být poněkud nešťastný.“* Není nám zrovna do zpěvu (smí se to vůbec?), ani do veselí a radování. Podivné Vánoce v podivném koronaroce 2020. V roce, v němž jsme kvůli zákeřnému viru i kvůli tomu lidskému zmatku přišli už i o Velikonoce, nebo alespoň o jejich společné slavení.

Nyní to vypadá, že se přece jenom při bohoslužbách o letošních svátcích sejdeme. Jenže ke slavení Vánoc v obci Huslenky i v našem sboru patří přece také rozsvěcení vánočního stromečku, vánoční koncert v kostele a dětská slavnost na faře. Leccos z toho musíme letos oželeť. A jsou mnozí, kteří v letošním roce přišli ještě mnohem o víc...

O to silněji však letos může, má, ba dokonce musí zaznít skutečná vánoční zvěst: Bůh je s námi! Nezůstal tam nahoře, v bezpečné karanténě nebes. Ale sestupuje za námi dolů. K nám, do našeho světa i času. Sestupuje do našich zmatků, řevnivostí, nemocí, samoty, bídy a vin. Aby v tom všem byl s námi. **Aby nás z toho všeho vyvedl ven a zachránil.** To je skutečné poselství těch nejkrásnějších svátků!

Přeji nám všem, ať i ty letošní Vánoce jsou pokojné, radostné a plné naděje!

Jak chceme slavit letošní Vánoce?

Především a hlavně – společně! Společně se svými nejbližšími v rodinách. Ale také ve společenství našeho sboru a celé církve radující se z Kristova narození při svátečních bohoslužbách.

Přiznám se, že jsme s letošním vánočním sborovým listem příliš nespěchali. Vyčkávali jsme, až bude situace kolem konání veřejných bohoslužeb jasnější. No, příliš jsme si nepomohli ... Se začátkem adventu přišla naděje, že se epidemiologická opatření postupně rozvolní. Nyní to však vypadá spíše na jejich opětovné zpřísnění ...

Nezbývá tedy, než vyjít z toho, co právě víme a známe. Ve 4. stupni protiepidemického systému (PES) je možno zaplnit 20 % kapacity farního sálu nebo kostela. **Důležité však je, že bohoslužby se konat mohou.** Proto také sváteční program – co se týká počtu shromáždění - nějak neomezujeme. Bohoslužby se konají o všech svátcích a každou neděli, jako obvykle - jejich úplný přehled přikládáme na vloženém listě. Při bohoslužbách je samozřejmě nutné dodržovat platná opatření, na faře si nesedat vedle sebe (kromě členů jedné domácnosti), v kostele si do lavic sedat pokud možno po rodinách. Je nutno i nosit roušky a dezinfikovat si ruce.

Jak už ale bylo naznačeno v úvodním článku, leccos krásného přece musíme letos oželeť. Nekoná se vánoční koncert sester Hrňových, který byl pro mnohé vždy jakýmsi symbolickým začátkem svátečního času a byl hojně navštěvován i lidmi z celé obce. A nebude ani klasická dětská vánoční slavnost o poslední adventní neděli. Nacvičovat recitaci pásma, nebo dokonce secvičovat vánočního hru, bylo v těchto podmínkách zkrátka nemožné... Přesto nechceme našim malíčkým radost z vánoční zvěsti upřít docela - vždyť jim byla zvěstována přede všemi! A proto sice **nebudou básničky** (tím pádem u mnohých ani nervozita, tréma a stres...), zato **budou balíčky** – a tím pádem radost jako vždycky! Balíčky pro děti je možné vyzvednout si na faře. Konfirmandi s mládeží si navíc připraví na bohoslužby o 4. adventní neděli čtení vánočního evangelia.

Naprosto chápeme obavy mnohých se *v tyto časy nebezpečné* někam vypravit. A myslíme také na Vás, kteří byste sice přišli rádi, ale věk nebo zdravotní stav Vám to neumožňuje. I proto stále pokračujeme v nahrávání *slova na každou na neděli* na webových stránkách našeho sboru cce.huslenky.cz.

Na druhou stranu, pokud člověk chodí do zaměstnání, posílá děti do školy, nebo je třeba v pravidelném kontaktu se svými vnoučaty, většímu riziku se samotnou návštěvou bohoslužeb už nevystaví. A proto - pokud můžete - přijďte! **Všechny do svátečních shromáždění srdečně zveme!**

Adventní ohlédnutí a výhled

K času Adventu a Vánoc patří tradičně bilancování, ale také nadějný výhled. Jaký byl tedy právě končící rok 2020 v životě sboru? Samozřejmě, přetěžký – jako pro celou společnost.

Jeho začátek byl přitom docela nenápadný. Namísto biblických hodin se od ledna jednou měsíčně začala scházet sborová kavárna po bohoslužbách. Stihli jsme dvě setkání, kde jsme debatovali o aktuálních tématech liturgie večere Páně a přechodu k samofinancování. Tak jako vždy se připravovalo výroční sborové shromáždění a 1. března jsme společně oslavili 1. postní neděli. To jsme ještě opravdu netušili, že za pár dní přijde půst skutečný. Zemi zasáhla první vlna koronavirové epidemie. Zavřely se obchody, restaurace, školy - a také kostely. Nemyslitelné se stalo skutečností. Kostely zůstaly uzavřené i přes celé Velikonoce.

Během krátkého léta, které se ukázalo být jen nádechem mezi vlnami korony, se sborový život podařilo rychle obnovit. Hojně navštívenou Noc kostelů rozezvučily Zvonky Dobré zprávy. Ani tradiční úbytek návštěvníků bohoslužeb v letních měsících se letos nekonal. Jakoby v předtuše toho, co přijde... Na počátku září se při víkendovém pobytu na faře sešly nové konfirmandky. A počátkem října jsme společně ještě vzdali díky Pánu Bohu za všechny dobré dary, kterých jsme si možná někdy tak málo vážili ... A potom už zákeřný vir udeřil znovu, nyní však mnohem silněji než na jaře. Opět se na čas zavřely školy, obchody i kostely, ale tentokrát onemocněla i spousta členů našeho sboru, někteří i vážně. Teprve od začátku Adventu, v souladu s platnými opatřeními, opatrně obnovujeme bohoslužebná setkávání ...

Ztráty, které koronavirus přinesl našemu sboru, budeme teprve počítat. Jisté jsou ztráty hospodářské. Výpadek ve výběru sbírek, darů i salárů bude nejspíš citelný. Možná ale ještě horší - když pomíneme také mnohé zdravotní újmy - jsou nenápadné ztráty, co nemusí být na první pohled tolik zřetelné. V celé církvi probíhá - nebo by probíhat měla - diskuse o přechodu k samofinancování. Urychluje ji skokový nárůst plateb do Personálního fondu i chystaná reorganizace celé Českobratrské církve evangelické. Je zřejmé, že ani větší sbory, které své členy nepřesvědčí o nutnosti dávat sboru přinejmenším 5 procent ze svých příjmů, v nových podmínkách jako samostatné nepřežijí. Tato záležitost si ovšem žádá dlouhodobé vysvětlování, přesvědčování a rozsáhlou diskusi, jíž nejde uskutečnit online, ani jen formou sborových dopisů, ale je k ní třeba sborových shromáždění, besed, osobních setkání ... To všechno nám další a další vlny epidemie znemožňují. Ztracené nikoliv měsíce, ale spíše roky, nám mohou v těchto letech, kdy se rozhoduje

o přežití našeho sboru, zásadně chybět. Navíc, teprve nyní si uvědomujeme, že jsme se *předtím* měli vlastně dobře...

Jako křesťané si neříkáme klasické „*všechno zlé je k něčemu dobré*“. Ale umíme vidět naději i tam, kde ji jiní ani nehledají. Uplynulý rok nepřinesl jenom zlé věci. A to ani v životě našeho sboru. Zvýšili jsme svoji počítačovou gramotnost. Našli nové formy sborové práce. Audio kázání na webu přináší slova evangelia i těm, kteří na bohoslužby již docházet nemohou ... Ale především: současná krize před nás - i co se týká života víra – naplno postavila otázky, které jsme si možná báli položit: ***Jsou pro mě bohoslužby každou neděli důležité? Je pro nás nezbytný jeden kalich, jako symbol jednoho společenství Kristova lidu, společenství nás s Bohem, a nás spolu navzájem? Je pro mě podstatný společný sborový zpěv, nebo mi stačí jen tak si něco broukat pod rouškou...?*** Není třeba říkat, že zodpovězení i těchto otázek je pro budoucnost i našeho sboru klíčové ...

A co ten výhled do Nového roku? Především, letošní rok nás naučil, že nejsme pány svých plánů. Plánovat sice můžeme (a potřebujeme), ale všechny naše výhledy musíme dát do závorky. Konečné slovo nad nimi totiž nemáme my. Ale ani pan covid. Konečné slovo nade vším má jedině Pán Bůh. A to je přece nesmírně nadějně!

S touto nadějí tedy vyhlížíme k následujícímu roku. Bude pro náš sbor jistě obtížný, zato velice důležitý. Čekají nás dvojí zásadní volby. Nejprve na výročním sborovém shromáždění volba nového staršovstva. A pak na dalším jarním shromáždění opakovaná volba kazatele sboru. V ní je na další tři roky navržen současný farář Jiří Palán. Věříme, že obojí volby se budou moci uskutečnit. Jsou pro budoucnost a přežití našeho společenství zcela zásadní. Proto nad nimi již nyní pečlivě rozvažujte. A budete-li navrženi ke službě presbyterů, neodmítejte. Není nikdo jiný vhodný, než právě VY!

Milé sestry, milí bratři, žijeme v docela těžké, dost možná přelomové době. Ale tím se nějak nelišíme od generací našich předků ve víře. Od těch, kteří utíkali na paseky a do lesů, aby tam tajně slavili bohoslužby. Od těch, kteří ze svého mála dokázali postavit kostel, v němž se scházíme k oslavě Hospodina dodnes. Od těch, co zažili světové války. Od těch, kteří museli strpět ústrky od bolševiků. A jim, stejně jako nám dnes, zní stejná naděje, jasně slyšitelná právě v tomto svátečním čase: nejsme sami. Bůh se narodil v tom malém dítěti, aby byl s námi. Ve všem co právě prožíváme. I my, jako pastýři v Betlémě, slyšíme stejnou radostnou zvěst: „***Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.***“